

SLOVENKA

Glasiło slovenskega ženstva

Št. 22.

V Trstu 23. oktobra 1897.

Letnik I.

Taki so

Ljubkoval je z Minko, Rozo,
S črnooko Franico,
Zdaj zahaja k plavolaski
In ji bega glavico.

Ko mu ta več ne ugaja,
Pohiti še v drugo vas,
Da tam gleda brdki Jeri
V grškolepi nje obraz.

Vsaki nudi pregorečo
Ljubav svojega srca,
In deklé jedna kot druga
Srčno rada ga ima.

Vsaka dobro zna molčati,
Kar o sreči svoji vé —
On pa vse za nosek vodi
Te norčave ljubice.

Kristina.

J e s e n i .

Listje, ki raz drevja pada,
Vjelo se mi je v lasé;
V dušo mi iz te jeseni
Padle sanje so težké . . .

Stezam se na mehkem mahu;
Kaj mi to in to je mar!
Vzdrami se, sanjava duša,
Le premišljati nikar!

Vida.

Prva sreča

Slike po naravi — Ruski spisala M. Krestovska, po izvorniku po slov. Adolf Pahár.

(Dalje).

IX.

Kár so se duri njene sobe, sunjene z boso nogo, odprle in na pragu se je prikazala zdrava, rudečelična ženska z leseno posodo v rokah, ruto na glavi in podpasánim sarafanom. Od sunka se je voda v posodi zazibala in razploskala.

— Glej no, razlila! — rekla je ženska, obstala in gledala, kako ji je voda lila po golih rokah.

Zina je začujeno gledala nanjo in skoro ni verjela, da je to res ona „kamerfrau“, katero je teta Liza obečala poslati.

— Torej to ste vi, Matrena? — prašala je nakonec, da bi se uverila.

— Jaz sama! — rekla je „kamerfrau“ ter postavivša posodo na umivalnik, poklonila se Zini ter se záse veselo namehnila.

Za trenutje sta radovedno ogledovali druga drugo. Zina se je nehote čudila, kako malo so podobne tukajšnje hišine (sobarice) petrograjskim.

Matrena, ogledavša Zino, je bolešno vzdihnila in podprla lice z rokój.

— Mladi ste, gospa! — rekla je, kakor je dejala včeraj Aljošina njanja, samo z drugim, nekako žalostnejim glasom. — Glej no, kakih sedemnajst let, ne več, imate?

— Ne, že devetnajst! — rekla je Zina s ponosom in skoro razžaljena, da so jo imeli vsi za tako „mlado“.

— Glej no, — dejala je Matrena, žalostno majaje glavo, — tudi v mestu so jeli dandanes tako mlade udájati!

— A vi . . . a ti si omožena? je vprašala Zina, katero je zdaj jako zanimalo to vprašanje.*

— Jaz?

— Da, ti?